

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Hany Veberové a soudců JUDr. Jitky Hroudové a Mgr. Marka Bedřicha v právní věci žalobce: **P. P.**, místem podnikání B., v řízení zastoupeného Mgr. Martinem Holubem, advokátem se sídlem Praha 1 - Nové Město, Revoluční 1082/2, proti žalovanému: **Ministerstvo financí ČR**, se sídlem Praha 1, Letenská 525/15, **za účasti:** Královéhradecký kraj se sídlem Hradec Králové, Pivovarské náměstí 1245, **v řízení o žalobě proti rozhodnutí ministra financí ze dne 11.3.2013, č.j.MF-100284/2012/12-RK**

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí ministra financí ze dne 11.3.2013, č.j.MF-100284/2012/12-RK se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. **Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 8.228,- Kč do 30 dnů od právní moci rozsudku k rukám právního zástupce žalobce Mgr. Martina Holuba, advokáta.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze vymáhá přezkoumání a zrušení rozhodnutí Ministra vnitra ČR ze dne 11.03.2013, č.j.MF-100284/2012/12-RK, PID: MFCR3XCAMV, kterým zamítl rozklad žalobce proti rozhodnutí ministerstva financí ze dne 27.10.2012, č.j. 55/100605/2011-124, PID: MFCR2XHNPF. Tímto rozhodnutím ministerstvo zamítlo návrh žalobce na uložení povinnosti Královéhradeckému kraji vyplácet žalobci na základě smlouvy o financování akce č. RN-58/06-GS/421/1860 ze dne 26.1.2006 a smlouvy o

financování akce č. EZ 144/07-GS/422/2887 ze dne 12.6.2007 částku 4.995.982,20 Kč s příslušenstvím.

Žalobce zdůrazňuje, že obě smlouvy i přes charakter smluv veřejnoprávních zavazují právy i povinnostmi obě smluvní strany, tedy jak žalobce, tak i Královéhradecký kraj. Poukazuje na to, že obsah smluv nebyl zcela jednoznačný. Zdůraznil, že předmětné projekty byly řádně zrealizovány a zkolaudovány a samo Ministerstvo financí dospělo v rozhodnutí k závěru, že ustanovení smluv umožňující odstoupení od smlouvy jsou v rozporu s právními předpisy. Je proto přesvědčen o tom, že smlouvy nebyly ze strany Královéhradeckého kraje nikterak dokončeny, žalovaný by měl dle smlouvy 1 i 2 pokračovat v kontrole a řídit se články XV a XVI Smlouvy 1 a 2 a dále Pokyny pro příjemce, konkrétně odstavcem 8 – řešení nestandardních situací. Žalobce namítá, že žalovaný i ministr řešili pouze pochybení z jeho strany, ale nezabývali se porušením procesních povinností ze strany Královéhradeckého kraje, který nepokračoval v kontrole, neřídil se stanovenými články smlouvy 1 a 2. Namítá tak porušení smluvních ustanovení ze strany Královéhradeckého kraje.

V další námitce žalobce namítá, že předmětem smlouvy 1 byla rekonstrukce Hotelu Praha v Broumově, konkrétně rozšíření stávajících ubytovacích a stravovacích kapacit a vyjádřil přesvědčení, že záměr akce zde definovaný byl plně naplněn – rekonstrukce Hotelu Praha byla již dokončena, hotel navštěvuje každoročně tisíce hostů, disponuje celkem 57 dvoulůžkovými pokoji a 130 lůžky. Smlouva 2 stanovila, že podstatou projektu byla rekonstrukce a nové vybavení ve stávajících 23 pokojích v Hotelu Praha v Broumově a tím zvýšení kvality ubytovacího zařízení Hotel Praha. I tato rekonstrukce již byla dokončena. Znovu připomněl, že nedošlo k ukončení procesu kontroly, když při poslední konané kontrole byl žalobce vyzván k zadání a umístění desky o spolufinancování projektu EU, avšak do týdne obdržel vyrozumění Královéhradeckého kraje o odstoupení od obou smluv. Toto odstoupení ministerstvo financí v rozhodnutí ze dne 28.8.2012 č.j. 55/100605/2011-124, PID: MFCR2XGLTM označilo za jsoucí v rozporu se zákonem.

K vedení samostatně oddělené analytické účetní evidenci k úhradě faktur související s realizací a v křídle smlouvy 1, 2 uvedl žalobce, že po upozornění na chybné vedení účetnictví předložil samostatnou oddělenou účetní evidenci a své pochybení napravit. Tím se ale Ministr v rozhodnutí o rozkladu vůbec nezabýval a de facto zopakoval jen závěry přijaté ministerstvem financí. Obdobně žalobce argumentoval v případě úhrady faktury č. 2005080 ze dne 7.12.2005, která dle tvrzení ministerstva financí nebyla uhrazena ze zvláštního účtu, z něhož měly být dle smlouvy jednak provedeny veškeré finanční operace. Královéhradecký kraj si ale musel být vědom toho, že jediným důvodem pro úhradu této faktury z jiného účtu bylo to, že zvláštní účet dosud nebyl zřízen. Měl navíc k tomu povolenou i výjimku. K pozměňování faktur uvedl žalobce, že tak činil, protože se snažil napravit nepřesnosti, kterých se dopustil a na které byl ze strany Královéhradeckého kraje upozorněn. Výkaz výdajů vykazuje soupiska proplacených faktur. Skutečným obsahem faktur se ale ani Ministerstvo, ani ministr nezabývali a žalobce jim vytýká, že postupovali příliš formalisticky.

K nerealizaci objektu SO-04 - zázemí kuchyně uvedl žalobce, že tento objekt nebyl nikdy zahrnut do prováděcí dokumentace stavby, objekt zázemí kuchyně řešil pouze umístění kontejneru pro komunální odpad a sklad brambor, stavbou na přilehlém pozemku hotelu. Vzhledem k tomu, že nastal problém s kapacitou parkovacích míst, byla stavba objektu zázemí kuchyně zrušena a plocha využita k parkování. Žalobce vyjadřuje přesvědčení, že nerealizování zázemí kuchyně nebylo podstatnou změnou smlouvy 2, ale jednalo se pouze o bezvýznamnou odchylku, která nemůže mít vliv na posouzení oprávněnosti přiznání dotací

z hlediska její výše. Současně zdůraznil, že projekt rekonstrukce hotelu se týká rekonstrukce celkem tří budov, každé s vlastním číslem popisným na náměstí historické části města, z čehož plyne náročnost prováděných prací. Je pochopitelné, že během stavby docházelo k úpravám a změnám výkresové dokumentace, změny však neměly zásadní vliv na splnění monitorovacích ukazatelů. Zdůraznil, že potřeba některých změn je odhalitelná až k samotnému procesu výstavby.

K otázce zkrácení dotace zdůraznil, že z potvrzení o administraci žádosti vyplynulo, že žádost byla odsouhlasena a proto se domníval, že k výplatě dojde. Vzhledem k tomuto potvrzení o administraci žádosti postupoval žalobce ve svém druhém projektu zcela shodně jako v prvním. Žalobce v rozkladu upozornil také na obsah „pokynu pro příjemce“, ve kterém je uveden postup takový, že poté co konečný uživatel odevzdá závěrečnou zprávu CEP, následuje tento postup: - CEP do třiceti pracovních dnů po obdržení závěrečné zprávy provede kontrolu zprávy, zároveň provede kontrolu vyúčtování. V případě nesrovnalostí žádá písemně konečného uživatele o doplnění, či opravu údajů, které je konečný uživatel povinen dodat do 320 pracovních dnů, v tomto případě je přerušena lhůta pro provádění kontroly závěrečné zprávy – CEP sdělí konečnému uživateli po odsouhlasení závěrečné zprávy výsledek kontroly a vyzve ho k zaslání poslední žádosti o platbu. Po obdržení žádosti o platbu CEP vystaví žádost o proplacení výdajů akce, na jejímž základě vyhotoví osvědčení o provedené práci. Žalobce zdůrazňuje, že tento postup splněn nebyl, ale ani ministr, ani ministerstvo financí se touto otázkou nezabývalo, ačkoli se jí zabývat v rámci své rozhodovací pravomoci měli.

Žalobce upozornil také na to, že dne 20.6.2007 se dostavil za účelem provedení průběžné monitorovací kontroly u žalobce jako žadatele o finanční podporu z grantových schémat společného regionálního programu ROP Ing. K. V., ten se ale nezajímal vůbec o monitorovací ukazatele, o provoz hotelu, zaměstnanost, obsazenost a celkový smysl konané akce. Žalobce vytýká ministerstvu financí i ministrovi, že přikročili k zamítnutí dotace jako celku, aniž by se zabývali též možnostmi zkrácení dotace, když hlavním záměrem udělení dotace bylo podpořit rozvoj cestovního ruchu a podpořit modernizaci a rozšíření ubytovacích kapacit v Královéhradeckém kraji a smysl dotace byl rekonstrukcí hotelu zcela naplněný. Nepřiznání dotace ani v ponížené výši považuje za zcela nepřiměřené. Ministerstvo financí ani ministr se nezabývali skutečností, že se jednalo o nepodstatné pochybení, které mohlo být na základě výzvy Královéhradeckého kraje napraveno, pokud by byla v rámci kontroly tato pochybení řádně a včas vytýkána a žalobce byl vyzván k odstranění těchto vad. Žalobce je tedy přesvědčen o tom, že mělo být pokračováno v kontrole dle podmínek stanovených ve smlouvě 1 a 2 a pokynech pro příjemce a žalobce měl být vyzván k odstranění vad dle kapitoly 4.2 pokynů pro příjemce, neboť smlouva dle čl. XVII odst. 17.1 nadále trvá.

Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. Žalovaný nezpochybňuje, že z obou smluv vyplývají práva i povinnosti pro obě smluvní strany. K námitce, že obsah smluv nebyl jednoznačný, o čemž svědčí, dle žalobce, zrušení ustanovení týkajících se možností odstoupení od smlouvy, uvedl žalovaný, že jednoznačnost podmínek stanovených ve smlouvách nelze obecně zpochybňovat tím, že rozhodnutím ministerstva financí ze dne 28.8.2012 byla zrušena ustanovení těchto smluv, která umožňovala odstoupení od smlouvy. Ostatní ustanovení předmětných smluv zůstala nedotčena, když zejména žalovaný upozornil na některé body smluv, ze kterých vyplývají povinnosti žalobce.

K námitce, že oba projekty, které byly předmětem obou smluv, byly řádně zrealizovány, uvádí žalovaný, že tuto samotnou realizaci projektů nikdy nezpochybňoval a nezpochybňuje. Předmětné dotace ale měly být vyplaceny žalobci po realizaci projektu za předpokladu, když plní všechny smluvní podmínky, ten ale některé podmínky, které byl povinen v souvislosti s realizací projektu dodržet, nedodržel. Pochybení, zjištěná u projektů spočívají v tom, že žalobce

- v rozporu s body 14.1 a 14.2 smlouvy č. 1 a body 14.1 a 14.2 smlouvy č. 2 předem neoznámil změny projektů Centru evropského projektování (nerealizování objektu SO 04 –zázemí kuchyně, změny některých výdajů oproti schválenému rozpočtu, který je součástí smlouvy č. 2)
- v rozporu s bodem 7.5 smlouvy č.1 a bodem 7.5 číslo 2 nevedl pro každý z projektů samostatnou účetní evidenci.
- k vyúčtování nákladů projektů, předložil faktury, které neodpovídají požadavkům uvedeným v bodech 7.5 a 8.4 smlouvy č. 1 a v bodech 7.5 a 8.4 smlouvy č 2, resp. § 11 zákona č. 563/1991 Sb. o účetnictví, neboť nejsou správné, úplné, průkazné a srozumitelné, nebo neobsahují účel fakturovaných částek přesně specifikované jednotlivě uznatelné náklady.
- v rozporu s bodem 7.3 smlouvy č. 1 a č. 2 nehradil veškeré náklady každého z projektu ze zvláštního bankovního účtu
- v rozporu s bodem 7.8 smlouvy č. 1 a č. 2 nezajistil funkční vnitřní finanční kontrolu.

Všechna tato porušení jsou natolik závažná, že by byla považována za porušení rozpočtové kázně ve smyslu § 22 odst. 2 zákona č. 250/2000 Sb. o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, pokud by byly peněžní prostředky poskytnuty. Žalovaný navíc zdůraznil, že podmínky stanovené ve smlouvách jsou v souladu s podmínkami stanovenými pro poskytování peněžních prostředků ze společného regionálního operačního programu ČR na léta 2004 – 2006. Jedná se o projekty spolufinancované z evropského fondu pro regionální rozvoj a z rozpočtu Královéhradeckého kraje, jejichž splnění proto musí být při kontrole pečlivě ověřeno. Prostředky jsou poskytovány nenávratně a z veřejných rozpočtů, a proto musí být vyžadována naprostá transparentnost k realizaci projektu a evidence nákladů projektů (vedení samostatného účetní evidence, hrazení nákladů projektů ze zvláštního bankovního účtu, zajištění vnitřní finanční kontroly). Zdůraznil, že Královéhradecký kraj doložil, že k porušení povinnosti došlo a doložil, že žalobce zjištěná pochybení neodstranil, ačkoli byl k jejich odstranění opakovaně vyzýván. K tvrzení žalobce, že zjištěné nedostatky odstranil, poukázal na to, že tato informace není pravdivá, resp. že nedostatky byly odstraněny způsobem, který není akceptovatelný, stejně tak není pravdivé tvrzení, že pouze faktura č. 200508 byla uhrazena z jiného účtu a není pravdivé ani tvrzení, že předložené faktury jsou úplné, průkazné a srozumitelné. K námitce žalobce, že objekt SO-04-zázemí kuchyně, nebyl nikdy zahrnut do prováděcí dokumentace stavby, odkázal žalovaný na nabídkový rozpočet na stavební práce, který tvoří přílohu smlouvy o dílo č. 1, v němž je tento objekt uveden. Ještě, že tento objekt neměl být realizován, měla být podle bodu 14.1 a 14.2 smlouvy o dotaci č.1 změna předem oznámena a následně měl být uzavřen dodatek ke smlouvě. Podle bodu 8.1 pokynu pro příjemce pomoci. Verze 1.1 ze dne 24.8.2005 se jakákoli odchylka od smlouvy o dotaci nebo o smlouvy o dílo považuje za nedostatek v realizaci akce a nedodržení podmínek (podle bodu 1.3 smlouvy č. 1 jsou pokyny pro příjemce pomoci verze 1.1 nedílnou součástí této smlouvy).

K řízení se připojila osoba zúčastněná na řízení Královéhradecký kraj, která ve svém vyjádření uvedla, že z kontroly vyúčtování obou projektů bylo jasně prokázáno, že rozsah projektů uvedených ve smlouvách nebyl naplněn. Následně vyjmenoval nedostatky, které

nebyly i přes výzvy žalobcem odstraněny, což byl překážkou k vyplacení dotace. K dalším námitkám se vyjádřil shodně jako žalovaný. K otázce zkrácení dotace pak uvedl, že dopis čj. 219/07 pouze popisoval, v jaké výši jsou aktuálně kontrolovány výdaje, když z ostatní korespondence bylo jednoznačně prokázáno, že kraj opakovaně vytýkal žalobci nejasnosti a nedostatky v dokumentaci a vyúčtování akcí. Kraj prokázal, že nedošlo k naplnění projektů, resp. k dodržení podmínek daných pro realizaci projektů. Osoba zúčastněná uvedla i další skutečnosti, které sice žalobce nerozporoval, které ale dokreslují rozsah a závažnost pochybení z jeho strany. Následně se pak ztotožnila se závěry žalovaného v přezkoumávaných rozhodnutích a zdůraznila, že smlouvy neobsahovaly mechanismus, který by určoval možnost vyplacení pouze části dotace v případě nesplnění vícero podmínek.

Ze správního spisu předloženého žalovaným správním orgánem soud zjistil, žalobce podal dne 26.4.2005 žádost o poskytnutí dotace na projekt „Rozšíření ubytovací kapacity Hotelu Praha v Broumově“, přiložil studii proveditelnosti, následně byla mezi Královéhradeckým krajem a . P. uzavřena smlouva o financování akce č. RN 58/06-GS/421/1860. Dne 12.9.2005 vydal Městský úřad Broumov, odbor výstavby územního plánování stavební povolení, které nabylo právní moci dne 3.10.2005. Dne 8.12.2006 vydal Městský úřad Broumov kolaudační rozhodnutí, kterým povolil užívání stavby nástavba domu č.p. 49 Mírové náměstí Broumov na st.p.č.201/202 a 203 v k.ú. Broumov, které nabylo právní moci dne 14.12.2006. Dne 27.2.2007 byl sepsán protokol č. 1 z administrativní kontroly vyúčtování akce, ve kterém byly sepsány zjištěné nedostatky týkající se zde uvedených výdajů s tím, že žalobce byl požádán o vysvětlení zde vyjmenovaných plateb a doložení listin. Dne 27.4.2007 bylo žalobci zasláno potvrzení o administraci žádosti, ve které bylo potvrzeno, že žádost o platbu podaná na základě smlouvy konečným uživatelem P. P. je v této chvíli prověřena ve výši 10.000.000,- Kč celkových uznatelných nákladů, tj. ve výši 3.756.000,- Kč celkové dotace. Žádost o platbu není v této chvíli postoupena dále k proplacení na pobočku CRR Hradec Králové, z důvodu administrace žádosti o povolení výjimky nadřízeného orgánu (MMR ČR). Tato žádost řeší možnost poskytnutí i zbývající dotace ve výši 250.000 Kč.

Ve spise se dále nachází protokol č. 2 z administrativní kontroly vyúčtování akce z 28.5.2007, ve kterém je uveden stručný popis nedostatku nalezený při kontrole. Příloženým dopisem byl žalobce vyzván k doplnění a vysvětlení těchto nedostatků.

Dne 4.9.2007 proběhla schůzka týkající se kontroly závěrečného vyúčtování projektů. K těmto výtkám zaslal žalobce dne 23.9.2007 vyjádření.

Dne 1.10.2007 vydalo Centrum pro regionální rozvoj ČR stanovisko k projektu žalobce s tím, že navrhlo dvě řešení. Jedním z nich byla možnost odstoupit od smlouvy o financování.

Dopisem ze dne 31.10.2007 vyzvalo Centrum evropského projektování žalobce k doložení vytýkaných nedostatků nejpozději do 9.11.2007 s tím, že po tomto datu budou považovat předložené vyúčtování za konečné.

Dne 9.11.2007 proběhlo další jednání u CEP, na kterém předložil pan P. P. některé z požadovaných dokladů, žalobce snížení dotace považoval za bezdůvodné a nepřijatelné a žádal znovu o přehodnocení stanoviska. Dne 6.6.2008 zaslalo žalobci Ministerstvo pro místní rozvoj dopis, ve kterém odpovědělo na žádost žalobce ohledně nesprávného postupu Královéhradeckého kraje při administraci předmětné akce a uvedlo, že nadále bude evidovat tento případ jako podezření na nesrovnalost při realizaci této akce. Ohledně stanovení a

výpočtu dotace uvedlo ministerstvo, že postup Královéhradeckého kraje byl v souladu se závaznou dokumentací.

Dne 9.7.2008 proběhla fyzická interní kontrola (průběžná veřejnosprávní kontrola) u předmětného projektu. Závěrem bylo konstatováno, že se jedná o porušení smlouvy natolik závažného charakteru, že některá porušení zde uvedená mohou být důvodem k odstoupení od smlouvy a některá důvodem k udělení smluvní pokuty ve výši 50.000 Kč za každé jednotlivé porušení povinnosti nebo nepravdivosti hlášení. Závěrem bylo uvedeno, že zjištění budou předložena Radě Královéhradeckého kraje k posouzení dalšího postupu. Rozhodnutím ze dne 11.8.2008 pak nebylo vyhověno námitkám žadatele podaným proti protokolu o výsledku veřejnosprávní kontroly. Dopisem ze dne 8.9.2008 pak Královéhradecký kraj oznámil žadateli P. P. odstoupení od obou smluv.

Žalobce následně podal žalobu u Okresního soudu v Hradci Králové proti Královéhradeckému kraji o zaplacení částky 4.995.982,20 Kč s příslušenstvím dne 30.5.2009. Po provedeném řízení rozhodl dne 30.6.2011 Krajský soud v Hradci Králové pod č.j. 21 Co 83/2011-368, o zastavení řízení před okresním soudem a postoupení věci ministerstvu vnitra, neboť dospěl k závěru, že smlouvy uzavřené mezi žalobcem a Královéhradeckým krajem mají charakter veřejnoprávní, a proto spor z této smlouvy má rozhodnout Ministerstvo vnitra jako nadřízený správnímu orgánu, který je stranou smlouvy dle § 169 odst. 1 písm. d) správního řádu. Následně se řešila otázka příslušnosti ministerstev, v rámci níž ministerstvo vnitra věc postoupilo ministerstvu financí, které řízení přerušilo do doby rozhodnutí o předběžné otázce, zda odstoupení Královéhradeckého kraje od smlouvy o financování akce, tedy od obou předmětných smluv, je platné.

Dne 27.4.2012 č.j. 55/100605/2011-124 ministerstvo financí rozhodlo o zrušení některých ustanovení uvedených ve Smlouvě o financování akce týkající se možnosti odstoupení od smlouvy. Vycházelo přitom ze znění správního řádu s tím, že od veřejnoprávní smlouvy nelze odstoupit. Odstoupení Královéhradeckého kraje bylo proto dle ministerstva financí neplatné. Ministerstvo konstatovalo, že neoprávněné použití peněžních prostředků je podle § 22 odst. 1 zákona č. 250/2000 Sb. o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů neoprávněným použitím peněžních prostředků a porušením rozpočtové kázně. Podle odst. 4 se za porušení rozpočtové kázně uloží odvod do rozpočtu, z něhož byla dotace poskytnuta. Zákon neumožňuje sjednat ve smlouvě o poskytnutí dotace smluvní sankce za porušení smlouvy, resp. za porušení poskytnutí dotace. Proti tomuto rozhodnutí podal Královéhradecký kraj odvolání, které bylo posouzeno ministrem financí jako rozklad a ministr rozhodnutím ze dne 19.7.2012 rozhodnutí ministerstva financí ze dne 27.4.2012 zrušil, neboť dospěl k závěru, že rozhodnutí nebylo dostatečně odůvodněno. Ministerstvo financí znovu rozhodlo o zrušení ustanovení týkajících se odstoupení od smlouvy uvedených v předmětných smlouvách o financování akce a dne 12.10.2012 rozhodlo Ministerstvo financí pod č.j. 55/100605/2011-124 o zamítnutí návrhu na uložení povinnosti Královéhradeckému kraji vyplatit P. P. na základě smlouvy o financování akcí smluv o financování akcí částku 4.995.982,20 Kč s příslušenstvím. Žalobce proti tomuto rozhodnutí podal rozklad, který odůvodnil v podstatě shodně jako podanou žalobu. O rozkladu rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím, kterým rozklad zamítl, když se v podstatě ztotožnil s odůvodněním provedeným ministerstvem financí v prvostupňovém rozhodnutí.

Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí a jemu předcházející řízení před správními úřady obou stupňů z hlediska žalobních námitek, uplatněných v podané žalobě, a při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době

vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů – dále jen SŘS) a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Městský soud při posouzení důvodnosti podané žaloby vycházel z toho, že mezi účastníky není sporné, že smlouvy o financování obou akcí, které byly uzavřeny mezi žalobcem a Královéhradeckým krajem, jsou veřejnoprávními smlouvami ve smyslu § 159 a následujících správního řádu. V projednávané věci je podstatné, že žalobce podal žalobu k občanskoprávnímu soudu jako reakci na odstoupení od obou smluv ze strany Královéhradeckého kraje, který byl stranou těchto veřejnoprávních smluv jako poskytovatel dotace. Žalobce se odstoupení od smlouvy ze strany Královéhradeckého kraje bránil u občanskoprávního soudu, který žalobu na zaplacení částky 4.995.982,20 Kč postoupil k vyřízení ministerstvu vnitra, které ji dále postoupilo ministerstvu financí jako příslušnému k jejímu vyřízení. Ministerstvo financí řízení přerušilo a řešilo předběžnou otázku, zda bylo platné odstoupení Královéhradeckého kraje od smlouvy o financování akce, tedy od obou předmětných smluv.

O předběžné otázce rozhodlo ministerstvo financí rozhodnutím ze dne 27.4.2012, č.j. 55/100605/2011-124 tak, že zrušilo některá ustanovení uvedená ve Smlouvách o financování akce týkající se možnosti odstoupení od smlouvy, neboť dle správního řádu nelze od veřejnoprávní smlouvy odstoupit. Odstoupení Královéhradeckého kraje od smluv bylo proto dle ministerstva financí neplatné. K odvolání Královéhradeckého kraje, které bylo posouzeno jako rozklad, ministr rozhodnutím ze dne 19.7.2012 č.j. 55/100605/2011-124 zrušil prvostupňové rozhodnutí ministerstva financí ze dne 27.4.2012, pro jeho nedostatečné odůvodnění.

Městský soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí zjistil, že ministr financí ve svém rozhodnutí o rozkladu označil jako napadené rozhodnutí rozhodnutí ministerstva financí, avšak ze dne 27.4.2012, č.j. 55/100605/2011-124, které však již bylo, jak soud shora uvedl, v době vydání žalobou napadeného rozhodnutí, ministrem zrušeno. Ministr skutečnost, že v nyní napadeném rozhodnutí přezkoumává rozhodnutí ze dne 27.4.2012, č.j. 55/100605/2011-124 zdůraznil tím, že jako napadené toto rozhodnutí ze dne 27.4.2012 uvedl jak v záhlaví, tak ve výroku, i v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Z obsahu správního spisu soud ale zjistil, že rozkladem bylo napadeno rozhodnutí ze dne 12.10.2012, č.j. 55/100605/2011 – 124. Tato vada sice způsobuje zmatečnost rozhodnutí, avšak pokud by toto mělo být jediným důvodem pro zrušení napadeného rozhodnutí, soud by zřejmě ke zrušení rozhodnutí nepřistoupil, neboť by bylo na místě umožnit žalovanému provést opravu podle ustanovení § 70 správního řádu. Že se jedná o zřejmou nesprávnost vyplývá i z odůvodnění napadeného rozhodnutí, ve kterém ministr uvedl, že přezkoumává rozhodnutí, kterým byl zamítnut návrh žalobce na uložení povinnosti Královéhradeckému kraji vyplatit P. P. na základě smlouvy o financování akcí smluv o financování akcí částku 4.995.982,20 Kč s příslušenstvím, zatímco rozhodnutím ze dne 27.4.2012 bylo rozhodnuto o předběžné otázce. Nelze přehlédnout, že ani žalobce neoznačil prvostupňové rozhodnutí správně, když se kromě napadeného rozhodnutí, domáhá zrušení rozhodnutí ministerstva financí ze dne 27.10.2012, které vůbec neexistuje a neexistovalo.

Soud shledal důvodnou námitku žalobce, že pokud nedošlo k platnému odstoupení od smluv, smlouvy stále platí a ze strany Královéhradeckého kraje nebyly dosud ukončeny. Přitom vycházel z nesporného tvrzení účastníků, že obě smlouvy o financování jsou smlouvami veřejnoprávními, a dospěl k závěru, že pokud žalobce nesouhlasil s postupem Královéhradeckého kraje při plnění podmínek ze smlouvy, byl oprávněn podle ustanovení §

169 správního řádu podat na ministerstvo návrh na řešení sporu. Původně podanou žalobu na proplacení částky ve výši dotace ministerstvo posoudilo dle obsahu jako návrh na vyřešení sporu z veřejnoprávní smlouvy a bylo proto oprávněno řešit i otázku, zda byl Královéhradecký kraj oprávněn od smlouvy odstoupit. Pokud ale ministerstvo financí pravomocně vyřešilo předběžnou otázku tak, že Královéhradecký kraj nebyl oprávněn od smlouvy odstoupit, v důsledku čehož došlo k tomu, že obě smlouvy o poskytnutí finanční podpory – dotace ze strany Královéhradeckého kraje - jsou nadále platné, bylo předčasné, aby za této situace ministerstvo řešilo otázku, zda žadateli náleží výplata požadované dotace či nikoli.

Za situace, kdy obě smlouvy byly pro neplatné odstoupení nadále platné, bylo na Královéhradeckém kraji, aby podle smluvních ustanovení dořešil, zda dotaci poskytne, a to v plné výši nebo dotaci sníží, či dotaci neposkytne vůbec. Jediný úkon, kterým Královéhradecký kraj ukončil smlouvy se žalobcem bylo odstoupení od smluv dopisem ze dne 8.9.2008, které bylo později ministerstvem shledáno neplatným.

Vzhledem k tomu, že obě smlouvy o financování akce jsou v důsledku neplatného odstoupení od smlouvy ze strany Královéhradeckého kraje stále platné, platí i úmluvy ohledně práv a povinností v nich uvedené. Královéhradecký kraj se v čl. XVI obou těchto smluv zavázal k tomu, že v případě, že konečný uživatel, tedy žalobce, poruší povinnosti uvedené v této smlouvě sdělí žadateli informaci o tom, že neobdrží plnou část dotace nebo v případě, že již obdržel, že má povinnost její část vrátit, a to písemnou formou, kdy bude zdůvodněno, proč ke krácení dotace dochází a v jakém rozsahu.

Ministerstvo financí, ale aniž by umožnilo Královéhradeckému kraji postupovat dále v souladu se smlouvou, resp. s oběma smlouvami, začalo řešit otázku, zda má žalobce na výplatu dotace nárok či nikoli. Tento postup není dle soudu v souladu se smluvními ujednáními, neboť o částečném zkrácení dotace či pozastavení plateb dotace mohl rozhodnout a tuto informaci sdělit žalobci v souladu s ustanovením bodu XVI smluv pouze konečný příjemce, kterým byl Královéhradecký kraj. Stejně tak zákon č. 218/2000 Sb. o rozpočtových pravidlech a změně některých souvisejících zákonů (dále jen rozpočtová pravidla) umožňuje v § 14e odst. 1, ale zase jenom poskytovateli dotace, nevyplatit část dotace, pokud se domnívá, že došlo k porušení pravidel, přičemž opět zákon ukládá poskytovateli, aby o nevyplacení částky dotace informoval příjemce dotace i příslušný finanční úřad, a to včetně jeho rozsahu a odůvodnění.

Postupem ministerstva došlo k situaci, kdy žalovaný od smlouvy odstoupil, avšak neplatně, ale žalobce dosud nemá informaci o tom, zda mu částka poskytovatelem bude vyplacena, případně z jakých důvodů dojde ke zkrácení dotace, či k nevyplacení dotace vůbec. Z bodu 17.1. obou smluv vyplývá, že obě smlouvy byly uzavřeny na dobu určitou, a to na dobu trvání akce a na dobu 10 let od ukončení financování akce, nejdéle na dobu 20 let. Z bodu 17.2., ve znění po té, co bylo rozhodnutím ministerstva financí zrušeno slovo „odstoupení“, vyplývá jednoznačný závěr, že smlouvu lze ukončit pouze dohodou stran nebo výpovědí za podmínek ve smlouvě uvedených. Žádná z těchto variant nenastala, a vzhledem k tomu, že nedošlo k platnému ukončení smluv, každá ze smluv je nadále platná a smluvní strany se musí řídit jejich ujednáními.

Pro úplnost soud uvádí, že vzhledem k tomu, že napadené rozhodnutí zrušil pro nepřezkoumatelnost ze shora uvedených důvodů, neprováděl žádné důkazy navržené účastníky, neboť to za této situace považoval za nadbytečné a nehospodárné.

Z uvedených důvodů městský soud dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné, neboť se v něm ministr vůbec nezabýval otázkou platnosti smlouvy, resp. platnosti obou smluv o financování akce, ani plnění práv a povinností smluvních stran z dosud platných smluv o financování akcí. Proto soud napadené rozhodnutí zrušil pro nepřezkoumatelnost, aniž nařizoval jednání ve věci. (§ 76 odst. 1 psím. a) s.ř.s.)

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanoveními § 60 odst.1 s.ř.s. Žalobce byl ve věci samé úspěšný, proto mu přísluší právo na náhradu účelně vynaložených nákladů řízení proti neúspěšnému žalovanému. Náhrada nákladů řízení představuje v dané věci žalobcem zaplacený soudní poplatek z podané žaloby v částce 3.000,- Kč a dále odměnu právního zástupce žalobce. Výše mimosmluvní odměny v daném případě činí dva úkony právní služby po 3.100,-Kč (převzetí zastoupení, podání žaloby,) podle ustanovení § 7, § 9 a § 11 odst.1 vyhlášky č.177/1996 Sb., advokátního tarifu, v platném znění, a dvakrát režijní paušál po 300,-Kč za náhradu hotových výdajů zástupce žalobce podle ustanovení § 13 odst.3 advokátního tarifu. K tomu soud připočetl i daň z přidané hodnoty ve výši 1.428,- Kč, neboť zjistil, že žalobce je plátcem DPH. Celková výše přiznaných nákladů řízení činí 8.228,- Kč.

Pokud jde o náklady řízení osoby zúčastněné na řízení, soud dospěl k závěru, že v dané věci nejsou dány předpoklady pro rozhodnutí soudu o jejich náhradě. Podle ustanovení § 60 odst.5 s.ř.s. má osoba zúčastněná na řízení právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinností, kterou jí soud uložil. V posuzované věci soud osobě zúčastněné na řízení žádnou povinnost v řízení nestanovil, pouze jí dal možnost uplatnit v probíhajícím řízení její právo.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 21. září 2016

JUDr. Hana Veberová
předsedkyně senátu